

+ Alkusanat + Tää on mun ensimmäinen novelli, jonka oon koskaan ikinä missään julkaissut ja hyvä, että uskalsin julkaista tätä ollenkaan. Vähän siis jänskättää ja toivon, että en tehny tosi pahaa virhettä. + xxxx + Eveliina istui keittiön pöydän ääressä läppärinsä kanssa. Sadepisarat ropisivat ikkunoita vasten ja ukkonen jyrähteli jossain päin kaupunkia. Sitä oli jatkunut jo parisen tuntia ja pilvet olivat pimentäneet näkyvyyden. Jos katsoi ikkunasta ulos puutarhaan tai kadulle, näki vain parin metrin päähän. Monen päivän kuivuuden jälkeen sade oli kyllä täysin tervetullutta. Eveliina teki koneellaan käännöstyötä, kääntäjä, kun ammatiltaan oli. Hän oli juuri saanut tyttärensä nukkumaan ja nyt oli hyvä sauma tehdä töitä. Hän vietti vielä äitiyslomaa, mutta halusi kuitenkin pysyä kiinni töissä. Yhtäkkiä ovikello soi ja Eveliina havahtui töidensä parista. "Kuka tänne nyt haluaa?" hän ihmetteli ja raotti ikkunaverhoa. Mitään ei kuitenkaan näkynyt, siispä hän nousi ja suuntasi ovelle sen enempää epäröimättä. Kun hän avasi oven, siellä oli jotain odottamatonta. Kuistilla seisoj hänen englantilainen tuttavansa Christian. Eveliinalle ei olisi koskaan tullut mieleenkään, että mies seisoi joku päivä hänen ovellaan. Oli myös iso mysteeri mistä mies oli hänen osoitteensa saanut. He eivät olleet nähneet toisiaan moneen vuoteen eivätkä olleet kunnolla yhteydessä toisiinsa. "Hei Eveliina." Christian sanoi, englanniksi, kun he olivat hetken katselleet toisiaan. "Hei..." Eveliina vastasi hieman hämillään. "Tule sisään." hän sai lopulta sanottua, kun oli toipunut suurimmasta ihmetyksestä. Eveliina otti Christianin takin ja laittoi sen ystävällisesti kuivauskaappiin, koska mies oli kerennyt kastua matkallaan. Sen jälkeen hän ohjasi vieraansa olohuoneeseen. "Ole hyvä ja istu. Haluaisitko jotain juotavaa? Ulkona on aika viileää..." Eveliina kysyi. "Kiitos, voisin ottaa vaikka teetä. Tuuli kylmensi kädet ja lämmin kuppi voisi auttaa." Sillä aikaa, kun vesi vedenkeitinissä lämpeni, Eveliina halusi tietää mitä Christianin elämään kuului. "Miten ihmeessä olet päätenyt tänne Suomeen näin syksyllä? Ilma on sateista ja koleaa? Ei mikään miellyttävien vuodenaika matkustaa." Eveliina ihmetteli. "Muistatko veljeni Sebastianin? Hän on menossa naimisiin suomalaisen naisen kanssa. Voitko kuvitella? Minusta se on hienoa." Christian kertoi silmät loistaen. "Sepä mukava uutinen. Ja muistan Sebastianin oikein elävästi. Vieläkö hän työskentelee ravintola-alalla?" Eveliina tiedusteli. "Kyllä. En tiedä saisinko kertoa tätä, mutta hän ja hänen tuleva vaimonsa ovat ajatelleet perustaa tänne Suomeen oman ravintolan." "Vau. Se olisi hienoa." Vedenkeitin piippasi merkiksi, että vesi oli kuumaa ja nuoret siirtyivät keittiöön. "Entä sinun elämäsi? Kääntäjänä edelleen?" Christian vuorostaan kysyi. "Olen tällä hetkellä äitiyslomalla, koska sain mieheni kanssa tyttären kolme kuukautta sitten. Mutta vastatakseni kysymykseesi, toimin kääntäjänä edelleen. Käännän lähinnä erilaisia dekkareita. Olen tykännyt tästä työstä." Christian nyökkäsi päätään ja hörppi teetään samalla, kun kuunteli Eveliinaa. "Mukava kuulla, että sinulla menee hyvin." mies hymyili. "Itse asiassa minulla on oikeatakin asiaa. Haluaisin sinut häihin seuralaisekseni. Tulisitko?" Kysymys yllätti Eveliinan. "Minä? Mukaan veljesi häihin?" hän meni hämillään. "Enhän minä tunne häntä kunnolla tai hänen morsiantaan?" "Ei se haittaa. Riittää, että tunnet minut." Christian sanoi ja nyökkäili. "No, kai minä voin tulla. Milloin ne ovat?" Eveliina tiedusteli. "Ylihuomenna. Ja tiedän, että se on hyvin pian, mutta jos mitenkään voisit. Pääsisit hieman ulos tuulettumaan ja minä saisin kauniin seuralaisen." Christian iski silmää. "No, minä puhun mieheni kanssa, mutta uskon, että se järjestyy. Täytyy vain katsoa, että tyttäreni pärjää sen ajan, kun olen poissa." "Ymmärrän huolesi. Toki voit olla siellä lyhemmän aikaa, jos siltä tuntuu." Eveliina lupasi hoitaa kotiasiat kuntoon. He juttelivat vielä hetken ja sen jälkeen Christian ilmoitti lähtevänsä. Eveliina ojensi Christianin kuivuneen takin miehelle ja kiitti tätä käynnistä. "Oli mukava tavata pitkästä aikaa." Eveliina hymyili. "Kiitos, että suostuit ottamaan minut sisälle. Ja anteeksi, että tuppauduin kotiisi ilmoittamatta. Toivon todella, että saan hakea sinut häihin."

Christian astui ovesta ulos ja Eveliina jäi katsomaan tämän perään. Samalla hän mietti, kuinka ihmeellinen ja pieni maailma oli. Lämmin aalto kulki pitkin naisen kroppaa. Christianin tapaaminen tuntui todella hyvältä ja sai ajattelemaan, josko he voisivat pitää jatkossa yhteyttä enemmän. Christian oli Eveliinasta mukavanoloinen mies ja heillä synkkasi hyvin. Siitä oli myös liian kauan, kun he olivat puhuneet viimeksi kasvatusten, mutta siitäkin Eveliinalle oli jäänyt hyvä tuntuma. Eveliina meni kalenterin ääreen ja hetken mietittyään kirjoitti lauantain kohdalle isoilla kirjaimilla: "SEBASTIANIN HÄÄT" Eveliina hymyili. Päätös oli tehty ja seuraavaksi olisi vuorossa shoppailureissu. Tarvitsihan hän jotain päälle pantavaa, olihan kyseessä sentään häät.

Eveliina istahti takaisin tietokoneensa ääreen ja katsoi ulos ikkunasta. Sade oli lakannut ja taivaalle oli ilmestynyt sateenkaari. Jos sen päässä ei ollut aarretta, niin ehkä sieltä löytyisi yhteys vanhaan ystävään.